

være en farbar vej til at opnå det resultat, vi godt ville opnå.

Vi vil gerne gå positivt ind i behandlingen af forslaget, og umiddelbart synes vi, det er fornuftigt at gennemføre en ens skattemæssig behandling i de tilfælde, der indgår i det her forslag. Vi har tiltro til, at det kan lade sig gøre at afgrænse området på en hensigtsmæssig måde.

Vi vil gerne høre lidt nærmere om ministerens overvejelser om at gennemføre en ændring, der gør, at også dusører og belønninger, der ydes for at hindre en forbrydelse, skal omfattes af loven. Vi kunne godt tænke os at få nogle konkrete eksempler på, hvad den ændring skulle omfatte. Det kan jo ikke omfatte agenter og andre, der måtte forventes at udføre dette som en del af deres erhverv.

Vi er helt afvisende over for Rigspolitichefens forslag om, at politifolk, som får dusør for at yde en særlig indsats i forbindelse med deres arbejde, skal have skattefrihed. Det vil efter vores opfattelse åbne en ladeport af nye skattefiduser. Vi er glade for, at skatteministeren tilsyneladende vil afvise dette forslag.

Så er det fru Betina Hoffmann som ordfører.

Betina Hoffmann (KD):

Det skulle jo gerne kunne betale sig at være ærlig, men at man skal betale skat af sin belønning for at være ærlig, kan synes sådan temmelig absurd, og sagen fra Odense viser jo også, hvor absurd det reelt kan blive.

Derfor vil jeg gerne kort meddele, at selvfølgelig kan vi Kristendemokrater støtte det her forslag.

Så skulle jeg også meddele på vegne af De Radikale, der ikke kunne være her, at de også støtter forslaget.

Kl. 19.35

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det er måske lidt usædvanligt for en skatteminister, men jeg vil alligevel gerne sige her fra talerstolen, at jeg er modstander af nidkærhed, og at jeg er modstander af, at vi skal beskatte de områder, som vi her diskuterer: findeløn, dusører, opklaring af forbrydelser eller dusører for menneskeliv, der bliver reddet. Altså beskatning af den slags hører efter min opfattelse ikke hjemme i statskassen. Jeg synes, at mange af de beløb, store som små, er beløb, som bidrager til, at folk opfører sig ærligt og også gør en samfundsnyttig indsats, som ikke kan påskønnes nok.

Det her drejer sig jo om en lang række eksempler. Vi har eksemplet fra Fyn; vi har Miasagen fra Ringsted; vi har eksemplet med italieneren ude på Nørrebro; vi har Carnegie-fonden, som hvert eneste år uddeler beløb til mennesker, som har gjort en særlig indsats.

Alt det er baggrunden for, at vi nu har fremsat dette lovforslag, og jeg er taknemlig over, at et næsten enstemmigt Folketing bakker op om det. Når jeg siger næsten, så er det, fordi jeg ikke helt blev klar over, hvorvidt Enhedslisten også gik helhjertet ind i den her sag. Men jeg tror eller håber i hvert fald på, at det vil ende sådan, at alle bakker op om denne sag, som jeg tror de fleste mennesker vil føle rimelig og rigtig, og at vi så får det gennemført med virkning for hele det kalenderår, synes jeg også er en vigtig ting.

Foreløbig tak for positiv tilslutning, og jeg ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 59: Forslag til lov om indgåelse af aftale mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige om visse skattespørgsmål (grænsegænger-aftale).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 5/11 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

Øresundsregionen er en region med store potentialer, med mulighed for at blive en metropol, der kan konkurrere med andre store metropoler i verden, og som kan tiltrække udenlandske in-

vesteringer og dermed skabe vækst og arbejdspladser. Det er ikke kun til gavn for Øresundsregionen; det er til gavn for hele Danmark og hele Sverige. Det vil være med til at sætte de to lande stærkere på verdenskortet og alt andet lige være med til at styrke væksten ud over blot Øresundsregionen. I det videre perspektiv har Øresundsregionen også mulighed for at blive dynamen i Østersøregionen.

Hvis de visioner skal blive virkelighed, kræver det politisk handling. Det kræver, at man i Danmark og Sverige får fjernet de barrierer, der måtte være for en integration i Øresundsregionen. Derfor er det en særlig stor glæde at behandle det her lovforslag, der indeholder en skatteaftale mellem Danmark og Sverige. Aftalen vil gøre det meget lettere at være pendler i Øresundsregionen, og aftalen er da også blevet rost vidt og bredt.

Det er nu aftalt, at man som lønmodtager betaler skat, hvor man arbejder, og dér, hvor man arbejder mest. At sikre, at den kommune, man bor i, får del i skatteindtægterne til dækning af de ydelser, man trækker på i sin bopælskommune, er nu en sag mellem Danmarks og Sveriges offentlige instanser og ikke noget, man som borger skal bekymre sig om. Aftalen fjerner også alt det bøvl, der har været, hvis man har haft en hjemmearbejdsplads eller haft tjenesterejser i det land, man bor i, men ikke arbejder i.

Også de store problemer med pensionsopparinger og beskatning af disse er nu afklaret. Aftalen giver grænsegængere fradrag for pensionsindskud, uanset om pensionsordningen er tegnet i bopælslandet eller i arbejdslandet.

Endelig sikres grænsegængerfradraget for befordringsudgifter over Øresundsbroen.

Det er tre store hurdler, der nu er blevet fjernet, hurdler, der i dag er med til at besværliggøre det og tage modet fra mange borgere og virksomheder i deres overvejelser om at fungere på begge sider af Øresund.

Aftalen får den konsekvens, at der skal overføres penge fra den danske stat til den svenske stat, da der er langt flere arbejdstagere i Danmark, der bor i Sverige, end omvendt. Venstre finder det rimeligt, at der af den skat, Danmark opkræver som konsekvens af arbejdsstedsbeskatningen, overføres penge til de kommuner i Sverige, hvor de arbejdstagere er bosiddende og dermed trækker på en række offentlige ydelser i bopælskommunen.

Venstre lægger også vægt på, at aftalen indeholder, at man løbende følger udviklingen, og at man kan indlede forhandlinger, hvis der skulle opstå behov for yderligere bestemmelser eller ændringer.

Jeg håber og forventer, at den her aftale vil sætte skub i Øresundsregionen, så vi kan komme videre med integrationen. Venstre ønsker skatteministeren tillykke med at have fået den her aftale i hus. Venstre støtter lovforslaget og håber, at Folketingets partier vil støtte en hurtig behandling, således at borgerne i Øresundsregionen allerede kan få fordel af den her aftale ved årsskiftet.

Jacob Buksti (S):

Allerede under den tidligere regering blev der indledt forhandlinger med svenskerne om en skatteaftale, der kunne fjerne de skattemæssige barrierer, der blokerede for udviklingen i den nye Øresundsregion, ikke mindst efter åbningen af Øresundsbroen i år 2000.

Men det gik langsomt og trægt, og der måtte presses på fra dansk side, og det er derfor positivt, at der nu endelig foreligger en aftale. Der har under hele forløbet været tæt kontakt mellem regeringen og Socialdemokratiet, ligesom der i forbindelse med loven om indførelse af et permanent pendlerfradrag for Storebæltsforbindelsen blev indgået en aftale mellem regeringen og Socialdemokratiet om at indføre et lignende fradrag for Øresundsforbindelsen, så snart der forelå en aftale mellem Danmark og Sverige.

Socialdemokratiet står ved denne aftale, og vi kan da også støtte den dansk-svenske aftale som helhed. Vi noterer os så blot, at den også er blevet gjort til en del af finanslovaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti.

Bent Bøgsted (DF):

Som hr. Jacob Buksti lige sagde, er det her jo indflettet i finanslovaftalen med Dansk Folkeparti, men vi er godt tilfredse med den aftale, der er lavet.

Et af de store mål med byggeriet af den faste forbindelse over Øresund var at få skabt et fælles arbejdsmarked på tværs af hovedstadsregionen og det sydvestlige Skåne. Indtil nu har der været en ret begrænset succes med dette forehavende. Det skyldes for en stor dels vedkommende, at de gældende regler for beskatning af grænsegængere er så indviklede og besværlige, at de har fungeret som en væsentlig barriere for udviklingen af arbejdsmarkedet.

Derfor tror jeg, man har taget et stort skridt i den rigtige retning med indgåelsen af aftalen mellem Danmark og Sverige, som med dette forslag skal omsættes til lov.

Helt konkret går aftalen ud på, at det fastholdes, at det er arbejdslandet, der har beskatningsretten til grænsegængernes indkomster, mens der etableres en refusionsordning, sådan at ligningskommunerne betaler deres provenu til bopælskommunen, der som bekendt normalt har en del udgifter i den forbindelse.

Desuden indebærer aftalen, at begge lande indfører fradrag for grænsegængeres indbetalinger til pensionsordninger i bopælslandet, og at der fra begge lande side gives fradrag for udgifter til arbejdsrelateret passage af Øresund.

Den indgåede aftale kan jeg sige at Dansk Folkeparti er godt tilfreds med, og vi har til hensigt at medvirke til, at den implementeres i dansk lovgivning.

Charlotte Dyremose (KF):

Fra konservativ side vil vi da gerne starte med at sige tillykke til skatteministeren for en god aftale og derefter også tillykke til Ørestadsregionen, for det er jo den, der kommer til at nyde godt af aftalen.

I Det Konservative Folkeparti ser vi frem til, at denne aftale vil medføre en øget integration i Øresundsregionen, styrke det danske hovedstadsområde og dermed hele landet, give større og bredere karrieremuligheder for de personer, der bor i regionen, give en større fleksibilitet og mulighed for at tage netop det rigtige job, uanset på hvilken side af grænsen det måtte være.

Vi ser frem til, at aftalen vil være til gavn for ikke bare menneskene i regionen, men også erhvervslivet i regionen, til gavn for væksten i regionen og dermed til gavn for muligheden for at skabe denne forhåbentlig fremtidige metropol i det skandinaviske omkring vores hovedstad, København, og omkring Øresundsområdet.

Kl. 19.45

Derfor støtter vi naturligvis forslaget og ønsker ministeren tillykke med, at det er lykkedes.

Morten Homann (SF):

Jeg synes, og SF synes grundlæggende, at det er positivt, at der er indgået en aftale, hvor man ligesom får ordnede forhold for folk, som arbejder på tværs i Øresundsregionen. Så vi synes som udgangspunkt, at det er rigtig fornuftigt at lave en aftale som den, skatteministeren har fremlagt her.

Der er dog nogle ting, som vi gerne vil arbejde videre med under udvalgsarbejdet. Først er det tankevækkende med det provenutab, som forslaget indebærer, som man kan konstatere er finansieret i den foreliggende finanslovaftale.

Det er i øvrigt interessant, også set i lyset af de øvrige skatteindtægter, som vi står over for at tabe som følge af en række andre regeringsforslag, hvordan man vil finansiere det her forslag også på lidt længere sigt.

Det er også lidt interessant at få gravet lidt mere i de relativt store omkostninger, der er til etableringen og tilretningen af de eksisterende systemer til den her ordning. Men det vil vi grave videre ned i under udvalgsarbejdet.

Så er der et særskilt problem, som drejer sig om selve ordningen om fradraget for transport over Øresundsbroen. Det er, som vi også har drøftet med skatteministeren i Folketingets spørgetid, en lidt besynderlig skævvridning. Jeg ved godt, at man har kopieret modellen fra Storbæltetsbroen, men det er også der en besynderlig model, hvor man tilgodeser folk, der kører i bil relativt meget. Folk, der vælger at tage med toget i stedet for, bliver tilgodeset væsentlig mindre. For Øresundsforbindelsens vedkommende betyder det jo også, at folk, som vælger at tage færgen, f.eks. mellem Helsingør og Helsingborg, slet ikke bliver tilgodeset med denne her aftale. Det synes jeg er en uheldig trafikpolitisk skævvridning, som er indbygget i en eller fornuftigt aftale.

Men vi vil gå positivt ind i udvalgsarbejdet og forsøge at få svar på spørgsmålene og få klarhed over det her lidt mudrede billede, som tegner sig på trafikområdet.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten er grundlæggende negativ over for en vækstfilosofi, der er baseret på, at vi skal have så meget transport som muligt. Vi synes, det ville være langt mere fornuftigt, hvis vi base-rede vores erhvervs- og beskæftigelsespolitik på, at folk kunne få arbejde tæt på deres bopæl. Det ville være godt for miljøet, og så kunne folk bruge deres fritid til at være mere sammen med deres familie og deltage i aktiviteter i nærmiljøet i stedet for at tilbringe fritiden i bilkøer eller for den sags skyld i den kollektive trafik.

Alligevel vil vi godt være med til at fjerne nogle vanskeligheder for almindelige mennesker, der af den ene eller den anden grund er endt med at bo i et land og arbejde i et andet. Vi er derfor positive over for de elementer i forsla-

get, der handler om det, ligesom vi går ind for en rimelig fordeling af skatteindtægterne mellem de kommuner, der reelt har udgifterne, også når nogle af kommunerne ligger i Sverige. Vi støtter derfor, at grænsependleren betaler indkomstskat i arbejdslandet, og at der efterfølgende sker en omfordeling af pengene til fordel for de kommuner, folk bor i.

Til gengæld er vi skeptiske over for den udvidede adgang til at trække pensionsindbetalinger fra i skat, som er en del af forslaget. Vi kan godt se, at det vil være en fordel for de pågældende, men vi er nervøse for, hvad det vil føre til set i et lidt længere perspektiv.

I forvejen er Danmark under pres fra EU for at få os til at udvide muligheden for at trække indbetalinger til pensionsordninger fra til også at omfatte udenlandske pensionsordninger. Og vi er bekymret for, at det bare er første skridt i en udvikling, der på længere sigt kan blive yderst kostbar for fællesskabet. Allerede nu ser vi, hvordan et milliardbeløb først unddrages skat af pensionsindbetalinger og derefter udbetales til en dansker, som har slået sig ned i udlandet. På den måde unddrages disse midler helt i Danmark.

Enhedslisten foreslår i stedet, at regeringen tager initiativ til helt at afskaffe fradragsretten for pensionsindbetalinger og i stedet fjerner beskatningen ved udbetaling. Det ville løse alle problemer for grænsegængerne i Øresundsområdet og i øvrigt sikre den danske beskatning af disse midler.

Enhedslisten er imod det særlige Storebæltsfradrag, som giver bilisterne nogle særlige fordele i forhold til brugerne af den kollektive trafik, altså det, som SF også var inde på. Enhedslisten ønsker heller ikke at medvirke til et fradrag, der giver bilisterne seks gange så meget, som brugerne af den kollektive trafik får, ved hver passage af Øresundsforbindelsen.

Til gengæld støtter Enhedslisten den del af forslaget, der vedrører en ændret beskatning af hjemmearbejde m.v.

Kl. 19.50

Alt i alt medvirker Enhedslisten gerne til at lette hverdagen for de mennesker, der dagligt krydser grænsen mellem Sverige og Danmark for at arbejde, men der er også nogle elementer i forslaget, som vi som sagt må afvise, og derfor vil vi stille nogle ændringsforslag til disse dele af forslaget.

Betina Hoffmann (KD):

Der er et stadig stigende antal mennesker, der vælger at pendle mellem Sverige og Danmark, og som indtil nu har været mødt af en frygtelig bureaukratisk og indviklet administration. Jeg tror ikke, at det bureaukrati, der har været, har været til gavn for udviklingen i Ørestadsområdet.

Det her forslag vil være til stor gavn for udviklingen af Ørestadsregionen og dermed også til gavn for hele Danmark, som flere ordførere har været inde på.

Vi synes, det er en særdeles god idé med et fradrag for broafgiften samt et fradrag for pensionsindskud. Ved fradrag for broafgiften ser vi da også gerne i lighed med SF, at der gives fradrag til andre måder at komme over Sundet på, f.eks. Helsingør-Helsingborg, for at skabe mere lighed på det område og for ikke at favorisere broen, som trods alt ikke har været nogen succes.

Vi kan grundlæggende støtte det her forslag. Og så skal jeg meddele på vegne af Det Radikale Venstre, som desværre ikke kunne være her, at de også støtter forslaget.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Hvis man ønsker integration, må der ikke være afgørende forskel på, om man placerer sig på den ene eller den anden side af en grænse. Det har ligesom været hovedideen bag det projekt, som vi er samlet om i dag.

Den dansk-svenske skatteaftale, som Folketinget behandler i dag, er baseret på det princip, og den skulle gerne være den tænderørsgnist, der for alvor sætter gang i udviklingen i Øresundsregionen.

Efter min opfattelse er det på høje tid, at vi får nyttiggjort de enorme milliardinvesteringer, der allerede er foretaget i infrastruktur, i offentlige undervisnings- og kulturanlæg, i private virksomheder, herunder ikke mindst handel, service, it og biotech. Skatteaftalen skulle gerne være en dynamo, der skal være med til at gøre Øresundsregionen til vækstcenteret i Østersøområdet.

Efter at landene omkring Østersøen har gjort deres fælles hav til et EU- og NATO-hav, etableres nye samarbejdsrelationer mellem gamle og kommende EU-lande. I hobetal oprettes nye færgeruter, flyruter fra kyst til kyst; der bygges, der udvides, virksomheder fusionerer, der etableres samarbejder osv. osv. I hele det udviklingsperspektiv er det vigtigt, at de investeringer, vi

allerede har foretaget i vores del, nemlig i Ørestaden, nyttiggøres til gavn for både den svenske og den danske befolkning.

På den baggrund er jeg meget glad for, at det efter lang tids forhandlinger endelig er lykkedes at lave en aftale baseret på fem hovedprincipper:

For det første arbejdsstedsbeskatning, som vi kender det i dag, men på en meget enklere måde. Det er meget nemmere at administrere det, vi nu er nået frem til, nemlig at det, man forstår ved arbejdsstedsbeskatning, er beskatning dér, hvor man arbejder mest.

For det andet bliver der tale om fradrag for broafgiften. For det tredje bliver der tale om fradrag for grænsegængernes pensionsindbetalinger. For det fjerde bliver der tale om en fair fordeling af skatteprovenuet mellem Danmark og Sverige, sådan at kommunerne, hvor folk bor, får tilgodeset deres omkostninger til skoler og børnehaver.

Endelig bliver der for det femte frem for alt tale om en ordning, som betyder, at virksomhederne i det her område nu ikke længere behøver at kere sig så meget om, hvor folk egentlig bor. Vilkårene er de samme, hvad enten det er den ene eller den anden side af grænsen, deres medarbejdere kommer fra. Jeg håber og tror på, at det vil bidrage til det, som er målet, nemlig vækst og udvikling i vores region.

Kl. 19.55

Derfor er jeg også særlig glad for at kunne takke stort set alle partier for fuld opbakning til projektet her. Der er en enkelt undtagelse også i denne sag, men Enhedslisten går jo i mange henseender sine egne veje. Så er der også lidt betænkeligheder i SF, men jeg håber, at vi får dem klaret af under udvalgsarbejdet.

Jeg vil under alle omstændigheder sige tak for en positiv modtagelse og ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 60: Forslag til lov om ændring af pensionsbeskatningsloven og andre skattelove. (Mere smidige regler for pensionsopparere, hensættelsesfradrag for kreditinstitutter, gældsinstrumenter og afkortning af kredittid ved ophævelse af visse pensionsordninger).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 5/11 2003).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Peter Christensen (V):

På grund af det fremskredne tidspunkt kan Venstres ordfører i denne her sag, hr. Freddy Dam, ikke være til stede, og jeg har lovet at udtrykke følgende:

Det fremsatte lovforslag er særdeles omfattende og indeholder forslag til en lang række tekniske ændringer til pensionskatteloven og andre skattelove. Allerede af den grund er det ikke muligt inden for den afmålte tid at redegøre for eller kommentere hver enkelt ændringsforslag.

Overordnet er det imidlertid forsvarligt at konstatere, at de tekniske ændringer i al væsentlighed tjener til at smidiggøre regelsættene til gunst for borgere, visse erhvervsvirksomheder og den offentlige administration. Eksempelvis foreslås det at lempe reglerne for selvstændigt erhvervsdrivendes indbetalinger på livrente eller ratepensioner, så indbetalingerne ikke behøver at være lige store over indbetalingsperioden på 10 år, men alene skal udgøre minimum 10 pct. af overskuddet fra den selvstændige erhvervsvirksomhed. Tilsvarende skal kapitalpensioner ikke nødvendigvis hæves samtidig, men kan hæves successivt, som skatteyderens behov måtte være.

Efter forslaget nedsættes visse frister for indbetaling af tilbageholdte afgifter til det offentlige til 3 dage efter udbetaling til den berettigede, hvad der må anses for at være rimeligt, når institutionen alligevel har fat i sagen. Og kredsen af finansielle institutioner, som kan hensætte tab på debitorer, før tabet er konstateret, udvides i nogen grad.

Forslaget som helhed har været sendt i omfattende høring, og det er meget tilfredsstillende at konstatere, at de hørte i al væsentlighed har gi-